

Reduktion av dagvattenavgift

Ett fastighetsägarpar yrkade hos Statens VA-nämnd att kommunens fordran på bruksavgift för bortledning av dagvatten från fastighet skulle reduceras med hälften. Sökandena menade att bara hälften av deras takyta avvattnades till den kommunala dagvattenledningen medan den andra hälften avvattnades till en infiltrationsbrunn på tomten. De ansåg att det inte kunde vara rimligt att de skulle betala för mer avvattning än vad deras fastighet belastade den kommunala anläggningen med. Dessutom gav den kommunala taxan utrymme för en reduktion om det fanns särskilda skäl.

Kommunen bestred fastighetsägarnas yrkande och menade att taxan gav inget stöd för reduktion på det sätt fastighetsägarna önskade. Tjänsten ”dagvatten fastighet” tar ingen individuell hänsyn till hur mycket dagvatten varje fastighet faktiskt belastar dagvattennätet med. Kostnaderna för dagvattennätet är i stort sett oberoende av de mängder dagvatten som tas emot, om man förutsätter att dagvattnet inte renas.

VA-nämnden konstaterade att 31§ vattentjänstlagen anger att avgiftsskyldigheten ska fördelas mellan abonnenterna efter skälighet och rättvisa. Rättspraxis har klargjort att detta innebär att fördelningen i princip ska ske efter den huvudsakliga nytta som varje särskild fastighet har av VA-anläggningen och med bortseende från huvudmannens kostnader för att förse fastigheten med vatten och avlopp. Fördelningen mellan de avgiftsskyldiga fastigheterna ska i första hand ske så att avgifterna står i skäligt förhållande till fastigheternas större eller mindre nytta av VA-anläggningen. Denna nytta består främst i att den allmänna anläggningen finns tillgänglig för abonnenten och kan användas när helst det uppstår ett behov av detta. Huvudmannen har i första hand fasta kostnader för den allmänna anläggningens tillgänglighet och dessa kostnader är oberoende av i vilken omfattning den enskilde abonnenten använder anläggningen. Därför var det i aktuellt fall inte mängden dagvatten som kunde avgöra avgiftens storlek. Sökandenas talan lämnades därmed utan bifall.

BVa 10, Va 99/09

Rita Lord